

Mācītājs Žanis Ludviks dzimis 1911. gada 22. oktobrī Liepājas apriņķa Aizvīķu pagastā Jāņa un Almas Ludviku ģimenē. Pavisam šajā ģimenē Dievs dāvā astoņus bērnus.

Pirmie bērnības gadi tiek aizvadīti Lietuvā – Jūdkaišos. Tur mazais Žanis pirmo reizi iet dievnamā un svētdienas skolā un jau kopš pirmā apmeklējuma zēnam ir skaidrs, ka dienās viņš kļūs par misionāru.

1918. gadā Ludviku ģimene pārceļas atpakaļ uz Latviju, uz Aizvīķiem.

1927. gads ir izšķirošs brīdis jaunā Ludvika dzīvē, kad viņš nolemj atdot savu sirdi Jēzum Kristum. Kristības notiek Priekulē, 1927. gada 5. jūlijā, kristī mācītājs Barbins.

Jaunajā dzīves posmā Žanis aktīvi iesaistās draudzes dzīvē – darbojas draudzes svētdienas skolā, jauniešu pulciņā, dzied korī. Nopietni domājot par garīgo darbu, sludinātāja Meija laikā tiek ievēlēts par sludinātāja palīgu.

Pēc E.Lejasmeijera rīkotajiem svētdienas skolas kursiem 1934. gadā, Žanis Ludviks dodas uz Rīgu un pievienojas Āgenskalna baptistu draudzei.

1940. gadā pēc Garīgā semināra absolvēšanas, LBDS Ž.Ludviku oficiāli apstiprina par garīdznieku, bet 1943. gadā ordinē par mācītāju.

1944. gadā Ž.Ludviks evakuējas uz Ventspili, kļūstot par mācītāju baptistu draudzē. Ventspils draudzē mācītājs kalpo 40 gadus. Arī padomju okupācijas gados Ventspils draudzē nekad nav apsīkusi garīgā dzīve. Tieši tādēļ mācītājs vairākkārtīgi ticis saukts uz Reliģisko lietu pārvaldi, lai viņu pāraudzinātu valdošās varas ideoloģijas garā. Taču nekas nav spējis uzticamo Dieva kalpu

novirzīt no iesāktā ceļa. Kungam viņš ir bijis uzticīgs līdz nāvei.

Mācītājs Žanis Ludviks un viņa dzīvesbiedre Velta ir apglabāti Ventspils Meža kapos.

[Lasi cilvēku atmiņas par Žani Ludviku.](#)